

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 488/2022
10.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Јован Продановић, адвокат из ..., против туженог - противтужиоца ЈКП „Зеленило“ Панчево, чији је пуномоћник Зоран Крстић, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни туженог - противтужиоца Града Панчева, кога заступа Градско правобранилаштво Града Панчева, ради исплате, одлучујући о предлогу туженог - противтужиоца од 12.09.2022. године, у седници одржаној 10.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован предлог туженог - противтужиоца од 12.09.2022. године за доношење допунског решења у предмету Врховног касационог суда Рев2 488/22.

Образложење

Пресудом Врховног касационог суда Рев2 488/22 од 06.04.2022. године, ставом првим изреке, прихваћено је одлучивање о ревизији туженог – противтужиоца, као изузетно дозвољеној. Ставом другим изреке, преиначене су нижестепене пресуде тако што је усвојен противтужбени захтев туженог и утврђено да тужилац, као запослени код корисника јавних средстава нема право на исплату накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора према Посебном колективном уговору за јавна предузећа у комуналној делатности на територији Републике Србије од 18.03.2015. године и Посебном колективном уговору за јавна и јавно комунална предузећа Града Панчева од 25.06.2015. године за време важења Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава, а одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца – противтуженог, којим је тражио да се обавезе тужени - противтужилац да тужиоцу – противтуженом, за период од 01.11.2016. до 31.10.2019. године, исплати на име накнаде трошкова за исхрану у току рада укупан износ од 68.344,53 динара, са законском затезном каматом, као и да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац – противтужени да туженом - противтужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 78.000,00 динара.

Поднеском од 12.09.2022. године, тужени - противтужилац је предложио да Врховни касациони суд допуни ревизијску одлуку од 06.04.2022. године у погледу

одлуке о трошковима парничног поступка, тако што ће обавезати тужиоца - противтуженог да накнади туженом - противтужиоцу укупан износ од 113.564,00 динара, односно да поред досуђеног износа од 78.000,00 динара исплати на име судских такса износ од још 35.564,00 динара.

Одлучујући о предлогу туженог - противтужиоца за доношење допунске ревизијске одлуке у погледу трошкова спора, у смислу члана 356. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да предлог није основан.

Наиме, имајући у виду да је поводом ревизије коју је изјавио тужени - противтужилац, Врховни касациони суд одлучио пресудом Рев2 488/22 од 06.04.2022. године, у смислу члана 408. ЗПП, тако што је одлучио и о трошковима поступка, у ставу трећем наведене ревизијске одлуке, произлази да наводи туженог - противтужиоца у поднеску од 12.09.2022. године нису основани. Будући да је о трошковима поступка Врховни касациони суд одлучио (ставом трећим изреке ревизијске одлуке Рев2 488/22 од 06.04.2022. године), а на основу опредељеног трошковника ревидента (у смислу члана 163. ЗПП), ценећи захтев ревидента и у погледу накнаде судских такса, не произлази да ревизијском одлуком није одлучено о свим захтевима ревидента и да има места примени члана 356. ЗПП.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**